

sådan at vi også får fat i de elever, der keder sig. For det er jo ikke altid af sociale årsager, at børnene er urolige. Det er også tit sådan, at børnene ikke får den udvikling, de skal have.

Jeg vil gerne bakke op om de ord, undervisningsministeren sagde om mobning. Det er vigtigt, at vi her går ind og tager fat om mobning – og det er det nye, man gør i skolen i dag – for jeg tror også, at det er kendetegnende for meget uro.

Men en synlig skoleledelse, som sammen med forældrene vedkender sig værdier og traditioner, der er en del af det lokalsamfund, som man bor i, er vigtigt.

Der er også behov for at se på, om lærerne får den efteruddannelse og den uddannelse i det hele taget, de har brug for for at kunne tackle de her problemer, herunder også uddannelse til at gå ind i et ordentligt samarbejde med forældrene.

Samtidig må vi også erkende, at der er elever, der har reelle behov. Det kan være indlæringsmæssigt, det kan være socialt, og her skal kommunerne selvfølgelig sætte ind, og de skal være med til at bruge de forskellige tiltag, der findes: 2-lærer-systemet, eller at eleverne kommer ud i en kortere periode, hvor der målrettet laves en specialundervisning, så der tages hånd om de problemer, de ikke kan klare, sådan at de ikke forstyrrer hele klassen, men hvor der samtidig gives et større selv værd til disse elever, der får lært de ting, de ikke kan.

Jeg må også bede om et større samarbejde mellem folkeskolen og socialdelen, for det tror jeg vil være vigtigt.

Jeg vil sige, at vi i Venstre er opmærksomme på det område, der kører her, og det vil vi fortsat være, fordi vi mener, at det er vigtigt, at der er ro i folkeskolen. Men vi mener også, og det hører så hjemme under forslaget, som hr. Frank Dahlggaard har fremsat, at kommunerne har ansvaret for, at der bliver sat hjælpeforanstaltninger i gang, at man lokalt skal tage fat i de urolige elever, at der både skal stilles krav til undervisningen, til ledelsen og til skolebestyrelserne, og at man får målrettet specialundervisningen.

Med de ting, som jeg her har gentaget fra min ordførertale, vil det fremgå, at vi ikke kan støtte hr. Frank Dahlggaards forslag til vedtagelse.

Brian Mikkelsen (KF):

Baggrunden for den debat, vi har her i dag, er jo forespørgselsdebatten, som blev gennemført

på Det Konservative Folkepartis initiativ for 4 år siden, og så også den efterfølgende undersøgelse, som jo viste nogle foruroligende tal.

Jeg vil da ikke lægge skjul på, at det bekymrer Det Konservative Folkeparti, at regeringen ikke tager problemet mere seriøst. Når nu denne her undersøgelse viser, at knap 10 pct. af eleverne ofte forstyrrer undervisningen, 2½ pct. forstyrrer undervisningen halvdelen af tiden, medens knap 2 pct. af eleverne forstyrrer undervisningen hele tiden, er det problematiske tal. Det er problematisk, fordi man ikke får en ordentlig indgang til et skoleforløb.

Den professor, som har lavet undersøgelsen, bliver ofte refereret både af den socialdemokratiske ordfører og ministeren for, at der står i rapporten, at der ikke er flere problematiske adfærdsvanskelige børn i skolen. Det er nu ikke rigtigt. Konklusionen er helt klart, og nu refererer jeg ud fra hukommelsen, og det står indledningsvis, at der er blevet flere adfærdsvanskelige børn i skolen, som virker forstyrrende, og det er specielt i indskolingsårene. Det konkluderer den ene af forfatterne selv i en artikel, han har lavet.

Undersøgelsen viser jo også, at der er stor forskel på graden af uro i de enkelte skoler og de enkelte klasser. Og de urolige elever har jo ikke udelukkende selv ansvaret for uroen, det vil jeg godt erkende. Omfanget af uro er også forbundet med omgivelserne. De vigtigste faktorer i sådan en henseende er jo selvfølgelig familien, forældrenes ansvar for, at børnene har nogle normer, en adfærd med i skolen, når de starter, som ikke er til gene og ulempe for de andre elever. Lærerne har et ansvar, ledelsen på skolen osv.

Problemet er, at der ikke er sket sådan noget helt konstruktivt på baggrund af denne her redegørelse. Man kan opremse en masse forskellige initiativer, men ikke noget, der virkelig tager fat om nældens rod og siger, hvor har vi problemet?

Lærerne angriber jo selv problemet og siger, at halvdelen af dem, som er rigtig problematiske, og som forstyrrer hele tiden, ca. 5.000 elever, bør man fjerne og sætte i nogle andre klasser.

Det synspunkt kan jeg godt følge, for et af folkeskolens helt store problemer i dag er den manglende arbejdsro. Altså når man fuldstændig motiveret kommer ind i børnehaveklassen, første, anden, tredje klasse og virkelig har lyst